

1. Kielletäänkö EY 39 artiklassa ja 25.2.1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY⁽¹⁾ 3 artiklassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan viranomaisen on karkotettava toisen jäsenvaltion kansalainen, joka on lainvoimaisesti tuomittu vähintään kahden vuoden nuorisorangaistukseen tai vankeusrangaistukseen *Betäubungsmittelgesetzin* (Saksan huumausainelaki) mukaisen tahallisen rikoksen takia ja mikäli rangaistusta ei ollut määrätty ehdollisena?
2. Onko 25.2.1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY 3 artiklaa tulkittava siten, että kansallisten tuomioistuinten on tutkiessaan unionin kansalaisen karkotuksen lainmukaisuutta otettava huomioon myös viimeisimmän viranomaispäätöksen jälkeiset tosiseikkaselvitykset ja sen jälkeinen asianomaisen henkilön myönteinen kehitys?

⁽¹⁾ EYVL L 56, s. 850.

Euroopan yhteisöjen komission 20.12.2001 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-494/01)

(2002/C 56/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on Richard Wainwright, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Irlanti ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä varmistaa jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 ja 14 artiklan oikean täytäntöönpanon, se ei ole noudattanut mainitun direktiivin kyseisten artikloiden mukaisia velvoitteitaan
- toteaa, että jättämällä vastaamatta täydellisesti ja tyydyttävästi 20.9.1999 esitettyyn tietopyyntöön, joka liittyi jätteitä koskeviin toimiin *Coynty Corkin Fermoysssa*, Irlanti ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- a) Komissio katsoo, että Irlanti laiminlyö direktiivin 9 ja 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei varmista, että kaikilla direktiivin liitteessä II A (huolehtimistoimet) ja liitteessä II B (toimet, jotka tähtäävät hyödyntämiseen) tarkoitettuja toimia suorittavilla laitoksilla ja yrityksillä on lupa.
- b) Direktiivin 75/442/ETY 12 artiklan täytäntöönpano ja soveltaminen on puutteellista seuraavista syistä:

Ensinnäkin direktiivin mukaan lupien myöntämistä ja rekisteröintiä koskeva vaatimus olisi pitänyt toteuttaa kansallisilla toimenpiteillä direktiivin 91/156/ETY täytäntöönpanolle varatun määräajan jälkeen. Vuoden 2001 Waste Management (Collection Permit) Regulationsilla ei varmisteta, että kaikki jätteiden keräily itse asiassa suoritettaisiin luvan perusteella. Toiseksi komissio ei ole saanut vahvistusta, että kaikki jätteiden keräily Irlannissa suoritetaan nykyisin luvan perusteella.

- c) Komissio katsoo, että 9 artiklan lupavaatimusten vakavasti puutteellinen soveltaminen osoittaa, että Irlanti ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä perustaakseen direktiivin 5 artiklassa edellytetyn yhtenäisen ja riittävän käsittelylaitosten verkoston.
- d) Koska Irlanti on sallinut merkittävän osan jätehuolto- ja jätteiden hyödyntämistä tapahtua pitkäkhön ajan direktiivin 9 artiklan lupajärjestelmän ulkopuolella, sen ei voida katsoa toteuttaneen kaikkia 4 artiklaa (säätely, joka koskee jätteiden hyödyntämistä tai niistä huolehtimista vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menetelmiä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle) varten tarpeellisia toimenpiteitä, koska ilman lupia jätehuolto- ja hyödyntäminen menetelmiä ei säännellä ja valvota asianmukaisesti.
- e) Komissio katsoo, että Irlanti ei ole noudattanut direktiivin 8 artiklaa siltä osin kuin se on jättänyt varmistamatta, että ne, joilla on jätettä sellaisen jätteitä koskevan toiminnan seurauksena, jota ei ole sallittu, antavat kyseisillä paikoilla olevat jätteet yksityisen tai julkisen jätteenkeräilijän tai sellaisen yrityksen käsiteltäväksi, joka suorittaa liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia, tai vaihtoehtoisesti se on jättänyt varmistamatta, että jätteen haltijat hyödyntävät tai käsittelevät jätteet itse direktiiviä noudattaen.

- f) Komissio katsoo myös, että koska Irlanti ei ole noudattanut direktiivin 9 ja 10 artiklan lupia koskevia vaatimuksia, se ei noudata direktiivin 13 artiklaa, jossa edellytetään, että viranomaisten on tehtävä määräajoin tarkastukset jätteitä koskevia toimia suorittavissa laitoksissa tai yrityksissä, tai direktiivin 14 artiklaa, jossa edellytetään, että tällaiset yritykset tai laitokset pitävät kirjaa tiedoista ja antavat nämä tiedot pyydettyä toimivaltaisille viranomaisille.

(¹) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY (EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39).

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

hun hintaan. Komission mukaan on myös katsottava, että kyse on arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettusta vastikkeellisesta luovutuksesta, koska tuensajana on rehuja jalostava yritys, joka myy rehua kolmansille. Suomessa ei kuitenkaan kanneta arvonlisäveroa näistä tuista.

(¹) jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL, Erityispainos 1994, 09/Nide 01 s. 28)

(²) EYVL L 63, 21.03.1995, s. 1

Euroopan yhteisöjen komission 21.12.2001 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-495/01)

(2002/C 56/15)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Traversa ja I. Koskinen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaisi, että Suomen tasavalta rikkoo 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY (¹) 11 artiklaa jättäessään kantamatta arvonlisäveroa kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 (²) nojalla maksetuista tuista.
- 2) velvoittaisi Suomen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan mukaan veron perusteena on liiketoimesta suoritettava vastike, johon on sisällytettävä ”liiketoimen hintaan suoraan liittyvät tuet”. Koska kuivarehun jalostukseen ja myyntiin myönnettävä yhteisön tuki maksetaan myydyin ja käsitellyn kuivarehun määrän perusteella, tuella on komission mukaan katsottava olevan suora vaikutus kuivare-

Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) 24.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 3.10.2001 antamasta tuomiosta asiassa T-140/00, Zapf Creation AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-498/01 P)

(2002/C 56/16)

Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on valittanut 24.12.2001 (telekopio 20.12.2001) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 3.10.2001 antamasta tuomiosta asiassa T-140/00, Zapf Creation AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit). Valittajan asiamiehinä ovat viraston oikeudellisen osaston johtaja Detlef Schennen ja hallintovirkamies Carina Røhl Søberg.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) hylkää Zapf Creation AG:n kanteen,
- 2) velvoittaa Zapf Creation AG:n (kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa) korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa,
- 3) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 3.10.2001 antaman tuomion asiassa T-140/2000 (”New Born Baby”) (¹), ja
- 4) velvoittaa Zapf Creation AG:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimessa.